

Byla T-26/02

Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd prieš Europos Bendrijų Komisiją

„Konkurencija — Karteliai vitaminų sektoriuje — Baudų nustatymo metodo gairės — Pradinio baudos dydžio nustatymas — Lengvinančios aplinkybės — Pranešimas dėl bendradarbiavimo“

2006 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija)
sprendimas II - 718

Sprendimo santrauka

1. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas*
(Tarybos reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalis; Komisijos pranešimas 98/C 9/03)
2. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Kriterijai — Pažeidimų sunkumas*
(Tarybos reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalis; Komisijos pranešimo 98/C 9/03 1 A punktas)

3. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas*
(Tarybos reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalis; Komisijos pranešimo 98/C 9/03 1 A punktas)
4. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Kriterijai — Lengvinančios aplinkybės*
(Tarybos reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalis; Komisijos pranešimo 98/C 9/03 3 punktas)
5. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Komisijos pranešimas dėl baudų neskyrimo ar sumažinimo pažeidimais kaltinamų įmonių bendradarbiavimo atveju*
(Tarybos reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalis; Komisijos pranešimas 96/C 207/04)
6. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Kriterijai*
(Tarybos reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalis; Komisijos pranešimo 96/C 207/04 B skyriaus b punktas)

1. Nors Komisija turi diskrecijos nustatyti kiekvienos už Bendrijos konkurencijos taisyklių pažeidimą paskirtos baudos dydį ir neprivalo taikyti tikslios matematinės formulės, ji negali nukrypti nuo taisyklių, kurias pati sau nustatė. Kadangi Baudų nustatymo remiantis Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir EAPB sutarties 65 straipsnio 5 dalimi metodo gairės yra priemonė, kuria, atsižvelgiant į aukštesnę teisinę galią turinčias teisės normas, siekiama detaliizuoti kriterijus, kuriuos Komisija ketina taikyti naudodamasi šia diskrecija, nustatydama baudas Komisija turi realiai atsižvelgti į baudų nustatymo metodo

gairių nuostatas, ypač tas, kurios yra imperatyvios.

(žr. 49 punktą)

2. Siekdama įvertinti pažeidimo sunkumą ir nustatyti pradinį baudos dydį Komisija gali remtis duomenimis apie apyvartą ir užimamas atitinkamos rinkos dalis, nustatydama konkurencijos taisyklių pažeidėjų efektyvų ekonominį pajėgumą pa-

daryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, nebent specifinės aplinkybės, pavyzdžiui, šios rinkos savybės, labai sumažina šių duomenų reikšmę ir vertinant įmonių įtaką rinkai reikalauja atsižvelgti į kitus atitinkamus faktorius, prireikus būtent į vertikalią integraciją ir produktų asortimento dydį.

objektyviai pagrįstas. Kita vertus, baudų dydis turi būti proporcingas bent faktorių, kuriais remiantis įvertintas pažeidimo sunkumas, atžvilgiu.

(žr. 61, 63 punktus)

Siekdamas įvertinti, ar kartelio narių suskirstymas kategorijomis yra suderinamas su vienodo vertinimo ir proporcingumo principais, Bendrijos teismas, tikrindamas Komisijos naudojimosi šioje srityje turima diskrecija teisėtumą, vis dėlto turi tik patikrinti, ar šis suskirstymas yra nuoseklus ir objektyviai pateisinamas, savo vertinimu iš karto nepakeisdamas Komisijos vertinimo.

3. Nors atrodytų, kad įvairiems kartelio nariams paskirtų baudų sumos apskaičiavimo metodas suskirstant kartelio narius į keletą kategorijų, taip lemiant pradinio baudos dydžio nustatymą tai pačiai kategorijai priklausančioms įmonėms, ignoruoja tai pačiai kategorijai priskirtų įmonių dydį, jis neturėtų būti draudžiamas. Tačiau toks skirstymas turi atitikti vienodo vertinimo principą, pagal kurį draudžiama panašias situacijas vertinti skirtingai ir skirtingas situacijas – identišškai, nebent toks vertinimas būtų

Šiuo atžvilgiu kartelio narių suskirstymas į dvi kategorijas, t. y. į pagrindinius ir kitokius, yra neblogas būdas įvertinti jų santykinę svarbą rinkoje tam, kad jiems būtų galima nustatyti atitinkamą pradinį baudos dydį, jei toks skirstymas ne per daug iškreipia nagrinėjamų rinkų vaizdą.

(žr. 83–85, 87 punktus)

4. Negalėdama nukrypti nuo taisyklių, kurias pati sau nustatė, Komisija privalo atsižvelgti į įmonės padarytą karteliniais susitarimais prisiimtų įsipareigojimų pažeidimą kaip į lengvinančią aplinkybę, nes šios institucijos priimtose Baudų nustatymo remiantis Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir EAPB sutarties 65 straipsnio 5 dalimi metodo gairės aiškiai numato, kad į neteisėtos sutarties realų netaikymą atsižvelgiama kaip į lengvinančią aplinkybę.

rinčioms informuoti Komisiją apie kartelinio susitarimo egzistavimą. Dėl tokių teisėtų lūkesčių, kurių pagal šį pranešimą gali turėti su Komisija pageidaujanti bendradarbiauti įmonė, Komisija privalo atsižvelgti į įmonės bendradarbiavimą nustatydamas paskirtos baudos dydį.

(žr. 147 punktą)

Šiuo klausimu reikia patikrinti tai, ar įmonė iš tikrųjų netaikė neteisėtų sutarčių konkuruodama rinkoje arba bent jau tai, ar ji taip aiškiai ir reikšmingai pažeidė šį kartelinį susitarimą įgyvendinančius įsipareigojimus, kad sutrukdytų paties kartelio veikimui.

6. Atitinkamos įmonės visiškam atleidimui nuo baudos arba jos sumažinimui pagal Pranešimo dėl baudų neskyrimo ar sumažinimo kartelių atvejais B arba C skyrius reikia, be kita ko, kad ji būtų pirmoji pateikusi lemiamus kartelinio susitarimo egzistavimo įrodymus.

(žr. 105, 106, 113 punktus)

5. Komisijos pranešimas dėl baudų neskyrimo ar sumažinimo kartelių atvejais sukuria teisėtų lūkesčių įmonėms, no-

Šiuo atžvilgiu, nors vien šių įrodymų nebūtinai turi pakakti įrodyti kartelinio susitarimo egzistavimą, jie vis dėlto turi būti lemiami. Taigi, tai turi būti ne paprasčiausi tyrimų tęsimą krypties nu-

rodymai Komisijai, bet duomenys, kuriuos tiesiogiai galima naudoti kaip pažeidimus konstatuojantį sprendimą pagrindžiančius pagrindinius įrodymus. Taip pat nebūtina, kad tokie įrodymai

būtų susiję su visomis Komisijos sprendime konstatuotomis aplinkybėmis.

(žr. 150, 156, 157, 162 punktus)